

TOP 10 BÀI VĂN TẢ VỀ BỐ LỚP 5 HAY NHẤT

Bài văn tả về bố lớp 5 hay - Mẫu 1

Bố là người luôn mạnh mẽ trước bao biến cố trong cuộc đời, là người dạy em phải tự mình đứng lên từ những vấp ngã. Thật hạnh phúc biết bao khi luôn có bố ở bên. Bố em năm nay đã ngoài 40 tuổi.

Bố có dáng người cân đối, thân hình khỏe khoắn bởi bố năng tập thể dục vào mỗi buổi sáng. Gương mặt chữ điền cùng làn da bánh mật đầy nét cương nghị. Mái tóc bố đen bóng, óng mượt cùng nụ cười tươi tắn luôn tỏa rạng trên môi khiến bố trông trẻ hơn hẳn so với tuổi thật của mình. Bàn tay bố ấm và to, đầy những vết chai sần. Đôi bàn tay ấy đã dạy em làm, chăm em học, xoa đầu em mỗi khi em bị ốm.

Đôi bàn tay ấy còn rất khéo léo. Những vật dụng trong nhà đều do bố làm cả. Chính tay bố đã đóng cho em một giá sách nhỏ xinh với niềm mong mỏi rằng em sẽ học hành chăm chỉ. Giọng bố trầm ấm, truyền cảm. Mỗi sáng đưa em đi học, bố thường kể cho em những câu chuyện xoay quanh cuộc sống hằng ngày và dạy cho em những truyền thống quý báu của dân tộc. Giọng bố đều đều, ấm áp khiến cho những bài học luôn in đậm trong tâm trí em. Bố là thợ may ở nhà. Những bộ quần áo của gia đình đều do bố thiết kế. Em thích nhất là chiếc áo hồng mà bố đã may tặng em vào lần sinh nhật thứ 8.

Em rất biết ơn và kính trọng bố. Nhờ có bố mà gia đình em luôn ấm no, hạnh phúc. Em sẽ cố gắng học thật giỏi để không phụ công ơn dưỡng dục của bố.

Bài văn tả bố của em lớp 5 hay nhất - Mẫu 2

Người em yêu quý nhất trong gia đình chính là ba. Không yêu thương em giống như mẹ, ba dành cho em một tình yêu thật đặc biệt.

Ba em làm việc ở nhà in của tòa soạn báo. Công việc vất vả là vậy nhưng ba vẫn luôn quan tâm đến gia đình. Ánh mắt hiền từ luôn dõi theo em đang chuẩn bị ăn uống, thay đồ đi học. Mỗi buổi sáng, ba thường ngồi đọc báo. Ba đọc đến những tin hỏa hoạn, động đất hay những tệ nạn xã hội, những tai nạn giao thông, liền đọc to lên cho cả nhà cùng nghe. Giọng ba thảng thốt, không còn trầm ấm như thường ngày mà lộ ra vẻ lo lắng, bất an. Lúc ấy, ba ngồi dựa vào thành ghế và thở dài. Cái dáng dong dỏng, cao cao ấy trong màu áo xanh công nhân chưa kịp thay làm em thấy chạnh lòng. Khi đọc những chuyện lạ bốn phương, những truyện cười, giọng ba cười khanh khách. Những lúc ấy, em liền chạy đến xem ké tờ báo, ba vuốt đầu em và kể cho em nghe. Hai cha con cười sáng khoái, giúp em tỉnh táo hẳn cơn buồn ngủ, để bắt đầu cho một ngày học mới. Ba hỏi em có muốn đọc báo Nhi Đồng không, ba mua. Ba khuyên em nên thường xuyên đọc báo để nắm bắt được nhiều thông tin trong cuộc sống và rèn cách viết văn. Chính vì vậy mà khả năng viết văn

của em ngày một tiến bộ. Những bài tập làm văn trên lớp của em luôn đạt được những điểm cao.

Bài văn tả bố em lớp 5 - Mẫu 3

Trong cuộc sống hàng ngày, có biết bao nhiêu người đáng để chúng ta thương yêu và dành nhiều tình cảm. Nhưng đã bao giờ bạn nghĩ rằng, người thân yêu nhất của bạn là ai chưa? Với mọi người câu trả lời ấy có thể là ông bà, là mẹ, là anh chị hoặc cũng có thể là bạn bè chẳng hạn. Còn riêng tôi, hình ảnh người bố sẽ mãi mãi là ngọn lửa thiêng liêng, sưởi ấm tâm hồn tôi mãi tận sau này.

Bố tôi không may mắn như những người đàn ông khác. Trong suốt cuộc đời bố có lẽ không bao giờ được sống trong sự sung sướng, vui vẻ. Bốn mươi tuổi khi chưa đi được nửa chặng đời người, bố đã phải sống chung với bao nhiêu bệnh tật: Đầu tiên đó chỉ là những cơn đau dạ dày, rồi tiếp đến lại xuất hiện thêm nhiều biến chứng. Trước đây, khi còn khỏe mạnh, bao giờ bố cũng rất phong độ.

Thế nhưng bây giờ, vẻ đẹp ấy dường như đã dần đổi thay. Thay vì những cánh tay cuộn cuộn bắp, giờ đây chỉ còn là một dáng người gầy gầy, teo teo. Đôi mắt sâu dưới hàng lông mày rậm, hai gò má cao cao lại dần nổi lên trên khuôn mặt sạm đen vì sương gió. Tuy vậy, bệnh tật không thể làm mất đi tính cách bên trong của bố, bố luôn là một người đầy nghị lực, giàu tự tin và hết lòng thương yêu gia đình. Gia đình tôi không khá giả, mọi chi tiêu trong gia đình đều phụ thuộc vào đồng tiền bố mẹ kiếm được hàng ngày.

Dù bệnh tật, ốm đau nhưng bố chưa bao giờ chịu đầu hàng số mệnh. Bố cố gắng vượt lên những cơn đau quặn quại để làm yên lòng mọi người trong gia đình, cố gắng kiếm tiền bằng sức lao động của mình từ nghề xe lai.

Hàng ngày, bố phải đi làm từ khi sáng sớm cho tới lúc mặt trời đã ngả bóng từ lâu. Mái tóc bố đã dần bạc đi trong sương sớm. Công việc ấy rất dễ dàng với những người bình thường nhưng với bố nó rất khó khăn và gian khổ. Bây giờ có những lúc phải chở khách đi đường xa, đường sóc thì những cơn đau dạ dày của bố lại tái phát.

Và cả những ngày thời tiết thay đổi, có những trưa hè nắng to nhiệt độ tới 38 - 39 độ C, hay những ngày mưa ngâu rả rích cả tháng bảy, tháng tám, rồi cả những tối mùa đông lạnh giá, bố vẫn cố gắng đứng dưới những bóng cây kia mong khách qua đường. Tôi luôn tự hào và hãnh diện với mọi người khi có được một người bố giàu đức hy sinh, chịu thương, chịu khó như vậy.

Nhưng có phải đâu như vậy là xong. Mỗi ngày bố đứng như vậy thì khi trở về những cơn đau quặn quại lại hành hạ bố. Nhìn khuôn mặt bố nhăn nhó lại, những cơn đau vật vã mà bố phải chịu đựng, tôi chỉ biết òa lên mà khóc. Nhìn thấy bố như vậy, lòng tôi như quặn đau hơn gấp trăm ngàn lần. Tôi luôn thầm nhủ: “Bố ơi, giá như con có thể mang những cơn đau đó vào mình thay cho bố, giá như con có thể giúp bố kiếm tiền thì hay biết mấy?

Nếu làm được gì cho bố vào lúc này để bố được vui hơn, con sẽ làm tất cả, bố hãy nói cho con được không?”. Những lúc ấy, tôi chỉ biết ôm bố, xoa đầu cho bố, tôi chỉ muốn với bố đừng đi làm nữa, tôi có thể nghỉ học, như vậy sẽ tiết kiệm được chi tiêu cho gia đình, tôi có thể kiếm được tiền và chữa bệnh cho bố. Nhưng nếu nhắc đến điều đó chắc chắn là bố sẽ buồn và thất vọng ở tôi nhiều lắm.

Bố luôn nói rằng bố sẽ luôn chiến đấu. Chiến đấu cho tới những chút sức lực cuối cùng để có thể nuôi chúng tôi ăn học thành người. Bố rất quan tâm đến việc học của chúng tôi. Ngày xưa bố học rất giỏi nhưng nhà nghèo bố phải nghỉ học. Vào mỗi tối, khi còn cố gắng đi lại được, bố luôn bày dạy cho mấy chị em học bài.

Trong những bữa cơm bố thường nhắc chúng tôi cách sống, cách làm người sao cho phải đạo. Tôi phục bố lắm, bố thuộc hàng mấy nghìn câu Kiều, hàng trăm câu châm ngôn, danh ngôn nổi tiếng...

Chính vì vậy, tôi luôn cố gắng tự giác học tập. Tôi sẽ làm một bác sĩ và sẽ chữa bệnh cho bố, sẽ kiếm tiền để phụng dưỡng bố và đi tiếp những bước đường dở dang trong tuổi trẻ của bố. Tôi luôn biết ơn bố rất nhiều, bố đã dành cho tôi một con đường sáng ngời, bởi đó là con đường của học vấn, chứ không phải là con đường đen tối của tiền bạc. Tôi sẽ luôn lấy những lời bố dạy để sống, lấy bố là gương sáng để noi theo.

Và tôi khâm phục không chỉ bởi bố là một người giỏi giang, là một người cao cả, đứng đắn, lòng kiên trì chịu khó mà còn bởi cách sống lạc quan, vô tư của bố. Mặc dù những thời gian rảnh rỗi của bố còn lại rất ít nhưng bố vẫn trồng và chăm sóc khu vườn trước nhà để cho nó bao giờ cũng xanh tươi. Những giỏ phong lan có bao giờ bố quên cho uống nước vào mỗi buổi sáng; những cây thiết ngọc lan có bao giờ mang trên mình một cái lá héo nào?

Những cây hoa lan, hoa nhài có bao giờ không tỏa hương thơm ngát đâu? Bởi đằng sau nó luôn có một bàn tay âm áp chở che, chăm sóc, không những yêu hoa mà bố còn rất thích nuôi động vật. Tuy nhà tôi bao giờ cũng có hai chú chó con và một chú mèo và có lúc bố còn mang về những chiếc lồng chim đẹp nữa.

Và hơn thế, trong suốt hơn năm năm trời chung sống với bệnh tật, tôi chưa bao giờ nghe bố nhắc đến cái chết, nhưng điều đó không đồng nghĩa với việc trốn tránh sự thật, bố luôn đối mặt với “tử thần”, bố luôn dành thời gian để có thể làm được tất cả mọi việc khi chưa quá muộn.

Nhưng cuộc đời bố bao giờ cũng đầy đau khổ, khi mà cả gia đình đã dần khá lên, khi các chị tôi đã có thể kiếm tiền, thì bố lại bỏ chị em tôi, bỏ mẹ, bỏ gia đình này để ra đi về thế giới bên kia. Bố đi về một nơi rất xa mà không bao giờ được gặp lại.

Giờ đây khi tôi vấp ngã, tôi sẽ phải tự đứng dậy và đi tiếp bằng đôi chân của mình, bởi bố đi xa, sẽ không còn ai nâng đỡ, che chở, động viên tôi nữa. Bố có biết chăng nơi đây con cô đơn buồn tủi một mình không? Tại sao bố bỏ con ở lại mà đi hả bố?

Nhưng con cũng cảm ơn bố, bố đã cho con thêm một bài học nữa, đó chính là trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta hãy trân trọng những gì đang có, hãy yêu thương những người xung quanh mình hơn, và đặc biệt hãy quan tâm, chăm sóc cho bố của mình, tha thứ cho bố, khi bố nóng giận và nở máng mình bởi bố luôn là người yêu thương nhất của chúng ta.

Bố ra đi, đi đến một thế giới khác, ở nơi đó bố sẽ không còn bệnh tật, sẽ thoát khỏi cuộc sống thương đau này. Và bố hãy yên tâm, con sẽ luôn nhớ những lời dạy của bố, sẽ luôn thương yêu, kính trọng biết ơn bố, sẽ sống theo gương sáng mà bố đã rọi đường cho con đi.

Hình ảnh của bố sẽ luôn áp ủ trong lòng con. Những kỷ niệm, những tình cảm bố dành cho con, con sẽ ôm ấp, trân trọng, nó như chính linh hồn của mình.

Bài văn tả bố lớp 5 ngắn - Mẫu 4

Mẹ em lúc nào cũng dễ dãi nuông chiều còn ba em là người nghiêm khắc và cứng rắn, nhưng không vì đó mà tình cảm em dành cho ba ít hơn mẹ.

Nhìn ba ít ai nghĩ ba đang ở độ tuổi năm mươi vì đầu ba hầu như không có một sợi tóc bạc nào, ba nói được vậy là do hồi nhỏ uống nước trà xanh nhiều. Người ba hơi cao không mập lấm nhưng có nét khỏe khoắn mạnh mẽ nhờ siêng tập thể dục vào mỗi buổi sáng. Nghe bà nội kể hồi nhỏ ba em chơi bóng bàn và cầu lông rất giỏi. Gương mặt ba em hình chữ điền tỏ vẻ phúc hậu và cắt mái tóc ngắn khá mô đen để lộ vàng trán cao thể hiện trí thông minh. Đôi lông mày hình lá liễu và cặp mắt đen lầy luôn tỏ ra cái nhìn triu mến với mọi người. Cái miệng hay cười để lộ hàm răng trắng và đều như trái bắp.

Hàng ngày sau giờ làm ở cơ quan ba em hay thức tới khuya làm sổ sách kiểm thêm thu nhập, em biết rất rõ điều đó vì ba yêu thương gia đình mà. Ba thường nói với em chỉ cần con học giỏi chăm ngoan thì ba vui rồi, sau khi nghe ba nói em quyết tâm học thật giỏi để ba vui. Bây giờ em đã hiểu câu công cha như núi thái sơn cao cả như thế nào.

Ba em còn có sở thích là trồng cây. Mỗi buổi sáng ba đều dậy sớm và sau khi tập thể dục ba em quay qua chăm sóc cho cây. Ba em rất thích cây xương rồng vì nó có một khát vọng sống mãnh liệt cắm vào đất nào cũng sống và ít uống nước vẫn sống.

Những lúc rảnh rỗi ba thường chở em đi chơi, đi ăn kem. Ba thương em lắm, có gì khó hỏi ba thì ba sẽ trả lời, em cũng nhờ ba mà học giỏi toán đó. Ba đúng là người thầy thứ hai của em.

Em rất kính yêu ba nhờ có ba mà gia đình em ấm no hạnh phúc cho nên lúc nào em cũng cố gắng làm theo lời ba dặn: học giỏi chăm ngoan, siêng năng chăm chỉ, cần cù liêm chính, có ngày thành danh.

Bài văn hay tả về bố của em lớp 5 - Mẫu 5

Chắc hẳn, ai cũng vô cùng quý trọng người ba của mình. Em cũng rất tự hào khi có một người ba thương yêu em hết mực. Ba em năm nay gần bốn mươi tuổi nhưng còn rất trẻ trung. Dáng người ba cao dong dỏng. Gương mặt của ba vuông chữ điền góc cạnh. Đôi mắt đen láy của ba lúc nào cũng ánh lên vẻ nghiêm nghị.

Em hiểu sự nghiêm nghị của ba cũng là mong em nên người. Dù bận rộn công việc, ba vẫn luôn cố gắng quan tâm, chăm sóc gia đình. Tối tối, ba thường kể cho em nghe những câu chuyện lịch sử thú vị hay những câu chuyện hài dí dỏm. Những ngày cuối tuần, ba đưa đi xem phim hoạt hình, đi chơi trượt patin hay đi mua những đồ chơi xếp hình lego. Ba đúng là một người ba tuyệt vời của em.

Bài văn tả người cha lớp 5 - Mẫu 6

Đối với tôi ba tôi là một thần tượng vĩ đại. Ba rất nghiêm khắc, nhưng ba có một tấm lòng yêu thương gia đình vô bờ bến. Đi đâu làm gì ba cũng nghĩ đến chị em tôi. Tôi rất trân trọng và kính yêu ba.

Ba tôi năm nay đã ba mươi bảy tuổi, ba tôi rất vất vả với gia đình, nhưng nhìn ba vẫn trẻ hơn nhiều so với tuổi. Tóc ba vẫn còn đen, hột hoản lấm mới tìm thấy vài sợi tóc trắng. Ba tôi dáng người cao gầy, nhưng nhìn rất khỏe và nhanh nhẹn. Ba làm cán bộ ở một cơ quan nhà nước, công việc cũng vất vả nhưng ba điều tiết thời gian rất giỏi. Dù bận mãi thế nào ba cũng dành thời gian tập thể dục vào mỗi buổi sáng. Nghe bà nội em kể rằng, thuở nhỏ ba em rất thích chơi thể thao; bóng chuyền, bóng bàn, môn nào ba cũng giỏi. Gương mặt ba hao hao như hình chữ điền, trông đầy nét cương nghị.

Tan giờ làm ở cơ quan, ba đi thẳng về nhà, dọn dẹp nhà cửa đỡ đần cho mẹ, có ngày ba còn vào bếp làm món ăn cho cả nhà. Ba rất giỏi nấu nướng và nấu món nào cũng ngon. Xong việc ba em còn cuốc đất vun gốc cho mấy cây trồng xung quanh nhà. Cho nên, tuy vườn nhà em không rộng lắm nhưng có nhiều thứ cây trái. Cây nào cây nấy thẳng lối ngay hàng, đẹp chẳng khác chi một công viên nho nhỏ.

Khi đêm đến, chị em tôi đã say trong giấc ngủ, ba vẫn loay hoay làm thêm một số công việc để tăng thu nhập cho gia đình. Ba đã không quản khó nhọc để lo cho cuộc sống của hai chị em. Ba thường nói với em rằng: dù cực khổ mấy cũng chịu được, miễn là nhìn thấy chúng em ngoan ngoãn, siêng năng học hành là ba vui rồi. Bây giờ em mới hiểu câu “Công cha như núi Thái Sơn” thật là cao cả biết dường nào.

Ba làm nhiều việc như vậy nhưng ba rất giỏi sắp xếp công việc nên ba vẫn có thời gian dắt chúng em đi dạo quanh xóm. Vừa đi, ba vừa kể chuyện hay giảng giải những điều thắc mắc chúng em thường gặp. À, mà sao cái gì ba cũng biết, biết nhiều thứ lắm. Anh Hai và em hết nhờ ba giảng cho bài văn, hướng dẫn cho bài toán. Ba đúng là ông thầy thứ hai, ở nhà.

Ba đã vất vả rất nhiều để lo cho cuộc sống của gia đình, ba đã dành tất cả tình yêu thương cho hai chị em tôi. Để đền đáp công ơn ấy, tôi sẽ chăm chỉ học tập tốt, xứng đáng với những gì ba đã hi sinh cho chúng tôi.

Bài văn tả bố của học sinh lớp 5 - Mẫu 7

Người sinh ra em, chăm sóc em mỗi ngày là mẹ, còn người dạy bảo em, bảo vệ em là cha. Em thương cha của em rất nhiều giống như cha thương em và lo lắng cho em vậy.

Cha em năm nay bốn mươi lăm tuổi, cha còn rất trẻ và khỏe mạnh vì mỗi ngày cha đều tập thể dục vào buổi sáng. Có lẽ thế nên tay và chân của cha rắn chắc, những đường gân nổi lên mạnh mẽ. Em vẫn thường thử sức đôi tay ấy bằng trò kéo tay. Dù kéo bằng cả hai tay nhưng vẫn không thể nào thắng cha. Có lần em khóc vì thua nên cha đã cố tình nhường em. Em thích nhìn gương mặt của cha lúc cha cười. Gương mặt chữ điền phúc hậu với đôi lông mày rậm rạp và đôi mắt to. Cha có nụ cười rất duyên vì mỗi lần cười gương mặt cha hiện lên đồng tiền tròn sâu hút. Đôi đồng tiền này em được may mắn thừa hưởng từ cha. Mặc dù da hơi ngăm nhưng cha vẫn trông rất phong độ mỗi khi mặc cảnh phục đi làm. Tóc cha không đen mà ngả màu hơi nâu vàng, có lẽ vì công việc cha hay ra ngoài thường xuyên. Cha em là cảnh sát giao thông nên phải công tác thường xuyên. Công việc của cha khá bận rộn, có khi cả ngày nghỉ cũng phải đi trực các tuyến đường lớn. Cha ít nói nhưng rất có trách nhiệm trong công việc. Chưa bao giờ em thấy cha nghỉ làm vì lý do cá nhân. Có lúc trời mưa tầm tã em vẫn thấy cha đứng điều khiển các dòng xe qua lại cho tuyến đường thông suốt. Lúc ấy em thương cha nhiều lắm và ngưỡng mộ cha rất nhiều. Bận rộn vậy nhưng cha vẫn dành thời gian cho gia đình. Ngoài giờ làm, cha về nhà phụ giúp mẹ làm việc nhà, chơi với các con chứ không la cà bên ngoài. Cuối tuần cha thường dẫn cả nhà đi chơi và mua sắm. Nhìn nụ cười của mẹ em hiểu rằng mẹ rất hạnh phúc khi lấy cha. Đối với hàng xóm, cha rất thân thiện, cha hay giúp mọi người xung quanh từ những chuyện nhỏ nhất. Ở xóm em có một gia đình của cụ bà neo đơn, cha chính là người vận động địa phương xây cho bà ngôi nhà nhỏ và giúp cháu của bà tìm được công việc ổn định. Dù thế nhưng cha không kể công, cha thường dạy em giúp đỡ người khác đừng nên kể ơn.

Em rất tự hào vì có người cha vừa giỏi việc nước vừa đảm việc nhà. Em luôn thầm hứa là sẽ cố gắng học tốt để lớn lên được làm một cảnh sát giao thông như cha.

Bài văn tả người lớp 5 tả bố - Mẫu 8

Em thích ngắm nhìn mọi người trong nhà lúc đang làm việc như mẹ nấu cơm, em gái tập viết và đặc biệt thích quan sát bố khi đọc báo. Mặc dù thời đại công nghệ, báo mạng có nhiều nhưng bố vẫn giữ thói quen đọc báo viết bởi nguồn thông tin ở đó đáng tin cậy hơn và cũng dễ đọc hơn.

Bố đi làm cả ngày, chỉ có thời gian rảnh rỗi vào buổi tối nên sáng nào trước khi đi làm bố cũng mua báo để ở nhà. Tối tối, sau bữa cơm, bố thường ngồi đọc báo. Bố coi đọc báo cũng như một công việc, cần tập trung và nghiêm túc. Vì vậy, khi đọc bố rất cần yên tĩnh. Bố ngồi bên chiếc bàn cạnh cửa sổ, ở đó thoáng mát và tĩnh lặng. Mỗi tối, bố dành cả tiếng đồng hồ để xem tin tức.

Những tờ báo hay được bố em quan tâm là tờ báo Lao động, An ninh, Tuổi trẻ... và không thể thiếu tờ báo Thể thao. Trước lúc đọc báo, bố lấy từ trong ngăn bàn cái kính trắng, mắt không được tốt khiến bố cần có sự trợ giúp. Lần lượt, bố đọc từng tờ, tờ báo nào bố cũng mở nhanh tất cả các trang xem có tin tức gì nóng hổi, rồi lại lần lượt xem kỹ từ đầu. Bố rất quan tâm đến những sự kiện nổi bật diễn ra trong ngày nên mục đó được bố rất chú ý.

Nhìn dáng bố ngồi ngay ngắn, gương mặt nghiêm túc y như khi làm việc vậy. Đôi mắt bố đôi chăm chú từng dòng, từng dòng một. Đôi lông mày rậm của bố thỉnh thoảng nín lại. Những nếp nhăn trên trán lúc co lại lúc giãn ra như suy tư, băn khoăn điều gì. Có lẽ mẫu tin nào đó khiến bố bút rứt nên bố đưa tay lên vò vò mái tóc khiến nó rối tung. Những lúc đọc được tin gì tâm đắc, khuôn mặt bố giãn ra dễ chịu, một nụ cười nở khê trên môi.

Những mẫu chuyện cười làm cho bố thư giãn hơn, thi thoảng tự nhiên bố nói to lên "hay", khiến cả nhà bụm miệng cười. Tờ báo không thể bỏ qua của bố là tờ Thể thao. Mặc dù đã theo dõi tin trên truyền hình nhưng bố muốn xem họ bình luận, nhận xét thế nào về các trận đấu, về các cầu thủ... Vì thế, đây là giờ phút bố say sưa nhất. Bàn tay bố đặt lên bàn, mấy ngón tay gõ gõ nhẹ, cái đầu gật gù về tâm đắc lắm. Mẹ bảo em mang nước cho bố. Em bung lên để bên cạnh nhưng bố vẫn không để ý, cứ mãi miết đọc...

Một giờ trôi qua với biết bao cảm xúc. Sau khi "giải quyết" xong các tờ báo, bố thở một hơi nhẹ nhõm. Bố gấp lại các tờ báo một cách gọn gàng rồi đặt lên cái kệ gần đó, xếp theo vị trí đã định. Bố đứng dậy, bỏ đôi kính trên mắt xuống và vắn mình mấy cái... Bố ra ngoài nói chuyện với mọi người. Nếu có tin tức gì hay bố kể lại cho cả nhà nghe, bàn tán sôi nổi. Nhiều khi không biết bố đang nói về vấn đề gì nhưng nhìn bố hào hứng thì ai nấy đều lắng nghe.

Em thích nhất là được nhìn bố ngồi đọc báo mỗi tối. Chính bố là người truyền lại cho em cảm hứng đọc sách. Bố dạy cho em văn hóa đọc và việc đọc sách quan trọng như thế nào. Việc đọc sách báo dần dần ngấm vào em, em luôn thích khám phá những điều mới lạ từ sách báo mang lại và thầm cảm ơn bố vì điều tốt đẹp đó.

Bài văn tả về người bố của em - Mẫu 9

Mẹ là người sinh ra, chăm sóc chúng ta. Còn bố lại là người dạy chúng ta luôn mạnh mẽ trước bao biến cố trong cuộc đời, dạy ta rắn giỏi đứng lên từ vấp ngã. Bố, mẹ là những người chúng ta gọi tên hàng ngày. Hạnh phúc vẹn tròn khi có bố ở bên. Em cũng vậy!

Bố em năm nay bốn mươi tuổi rồi. Bố làm nghề thợ mộc, đây là nghề ông dạy bố từ nhỏ. Bố yêu nghề như yêu những con người luôn bên cạnh và đem niềm vui đến cho bố. Bố là người có dáng người cao, vạm vỡ dáng người ấy rất phù hợp với nghề nghiệp của bố. Bố có thể lấy dụng cụ một cách dễ dàng vì cánh tay bố dài và linh hoạt.

Bố cũng di chuyển rất nhanh, từ khâu lấy gỗ, kiến tạo, mọi công việc bố đều sắp xếp rất chu đáo, gọn gàng. Có lẽ vì vậy mà bàn tay bố không hề mềm mại, thô và chai sần nhưng lại vô cùng khéo léo, sản phẩm của bố độc đáo và ưng ý với mọi người. Với em, đó là bàn tay rất đặc biệt. Bố em có khuôn mặt tròn, đôi mắt bố luôn nhìn mọi người thân thiện, có lẽ cũng do nghề nghiệp đem lại niềm vui nên đôi mắt bố không hề tỏ ra mệt mỏi mà luôn sáng lên một cách kỳ lạ.

40 tuổi nhưng mái tóc bố không còn đen. Ngoài thời gian giúp em học bài, cùng mẹ làm những việc nặng nhọc, bố luôn ngồi ở xưởng gỗ để làm việc. Những lớp bụi của gỗ bám vào tóc làm cho bố như già đi. Em nhìn rõ hơn những sợi tóc bạc khi bố xoa xoa lớp bụi bám ấy. Khi làm việc, bố thường mặc những bộ quần áo tối màu, bố lúc nào cũng cần mẫn, tỉ mỉ trong từng sản phẩm và bố thường cài bút chì trên đôi tai rất điệu nghệ.

Những vật dụng trong nhà đều do bố làm cả, bố dành riêng cho em một giá sách được sơn bóng loáng, gửi gắm niềm mong muốn em sẽ cố gắng học tập. Bố không sở hữu chất giọng êm, ngọt ngào như của mẹ. Giọng bố ấm áp, truyền cảm, bố truyền đạt rất dễ hiểu và luôn ân cần với em. Nhất là lúc em gặp những bài toán khó hiểu, bố kiên trì giảng giải và luôn thúc đẩy em phải nỗ lực hết mình. Em thấy khâm phục bố lắm!

Bố là người sống kín đáo, tế nhị, không hề mất lòng ai. Mặc dù miệt mài với công việc nhưng bố luôn dành thời gian quan tâm tới gia đình. Em sẽ học tập ở bố đức kiên trì, bền bỉ. Với bản thân em, bố mang lại niềm tin rất lớn. Em thầm cảm ơn bố đã cho em một gia đình hạnh phúc, đủ đầy.

Bài văn miêu tả bố lớp 5 - Mẫu 10

Gia đình tôi sống theo kiểu “tam đại đồng đường” trong căn nhà gỗ, giữa vườn cây khá rộng ở cuối dãy phố chạy thẳng ra bến sông Hồng. Tôi yêu quý tất cả những người ruột thịt nhưng gần gũi, gần bó hơn cả vẫn là cha. Cha không chỉ sinh thành, nuôi dưỡng mà còn là người bạn lớn thân thiết của tôi. Không thể kể hết những kỉ niệm của thời thơ ấu, nhưng riêng kỉ niệm về tình cha con thì mỗi lần nhớ lại, tôi đều rung rung xúc động.

Nhớ nhất là hồi tôi học lớp Một. Buổi khai trường đầu tiên trong đời, tôi được cha chở đi học trên chiếc xe đạp cũ kỹ đã tróc hết sơn. Ngồi đằng sau, tôi riu rít hỏi cha đủ chuyện: “Cha ơi! Cái trống trường có to không hả cha? Lớp học có rộng bằng nhà mình không? Con có được mang theo mấy chú dế đực vào lớp không?” Đại loại rất chuyện vớ vẩn của một chú nhóc sáu tuổi, thế nhưng cha tôi vui vẻ trả lời bằng hết.

Nhìn đám đông ồn ào, nhộn nhịp trước cổng trường, tôi sợ, cứ ôm chặt lấy lưng cha. Cha vuốt tóc tôi, an ủi: “Thôi, xuống đi con! Con trai phải mạnh dạn lên chứ! Nhìn kia, bạn Hoàng, bạn Tuấn đang đi vào sân đấy! Hoàng ơi, Tuấn ơi! Chờ bạn Tùng với nào!”. Tôi tụt xuống xe, gật đầu chào cha rồi chạy nhanh đến chỗ gốc bàng trong sân, không quên quay đầu lại dặn: “Đến trưa, cha nhớ đón con, cha nhé!” Bất kể nắng mưa, ngày nào cha con tôi cũng bên nhau như vậy.

Chuyện vui buồn ở lớp, tôi đều kể cha nghe. Cha mua cho tôi mấy quyển vở tập viết. Buổi tối, cha tranh thủ rèn chữ cho tôi. Cha cầm tay tôi, hướng dẫn từng nét cong, nét thẳng. Cha đọc cho tôi nghe những bài thơ ngộ nghĩnh viết cho thiếu nhi, dạy tôi học thuộc lòng và tập chép. Thú vị hơn nữa là cha dạy tôi hát và tôi cũng hát lại cho cha nghe những bài hát học được ở trường. Giọng trầm của cha chẳng thể nào hòa với cái giọng lanh lảnh non nớt của tôi, thế nhưng vui lắm, cả nhà cười nghiêng ngả.

Cha tôi mê bóng đá và đã truyền tình yêu ấy sang tôi. Cái sân gạch trước nhà trở thành sân bóng lý tưởng của cha con tôi. Sáng cầu lông, chiều bóng đá, trước và sau giờ cha đi làm, tôi đi học. Cố động viên là ông bà nội và chú chó Bốp cùng cô mèo Tina nhõng nhẽo. Nhiều lần tôi sút thủng lưới “đối phương”, thích ơi là thích!

Rất nhẹ nhàng, tự nhiên, cha đã rèn cho tôi nếp sống tự giác, kỷ luật và sức khoẻ dẻo dai. Cha thường bảo việc gì mình làm được thì nên làm, tránh phiền người khác. Là con trai càng không nên ngại khó, ỷ lại. Tôi biết cha rất thương con nhưng cũng vô cùng nghiêm khắc. Tôi có lỗi, dù là nhỏ, cha đều nhắc nhở kịp thời. Một lần, tôi hỏi cha ghét gì nhất, cha đáp: “Cha ghét nhất thói đồ kỵ, dối trá và ích kỉ. Con phải biết quan tâm tới người khác thì người khác mới quan tâm đến con”. Càng lớn, tôi càng thấm thía lời cha dạy. Cha là trụ cột của gia đình tôi cả về vật chất lẫn tinh thần. Cha là gương sáng mẫu mực của các con. Chúng tôi luôn yêu quý và tự hào về người cha đáng kính.